

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. IV. De misericordia spirituali, seu præcepto correptionis fraternæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

III. Tutores & Curatores, & qui habent curam bonorum alienorum, possunt facere modicas elemosynas ex bonis, quæ administrant, quales nimirum ipsi facere deberent, quorum sunt. *Vasq. Az. Cón. Dian. p. 5. 2. 8. R. 21.*

DUBIUM IV.

De misericordia spirituali, seu præcepto correctionis fraternæ.

Correptio fraternæ, est admonitio, quæ quis proximum conatur revocare à peccato. De qua certum est, præceptam esse jure tum naturali, quo membra unius corporis se mutuò juvare tenentur; tum divino positivo, *Matt. 18. Si peccaverit in te frater tuus, corripe ipsum. Bec. 2. 2. c. 23. Lay. l. 7. Fill. Bon. p. 7.* Quæritur autem, quæ sit ejus materia, quos, & quomodo obliget?

Resp. I. Omne mortale peccatum proximi, per se est sufficiens materia, ut hoc præceptum obliget sub mortali. *Ita communiter.* Et ratio est; quia cum vitam spiritualem proximi tollat, sufficientem necessitatem correctionis inducit. *Dixi 1. omne mortale:* quia etsi etiam veniale sit materia correctionis, non tamen graviter obligans; nec nisi facillimè possis. *Dixi 2. per se,* quia si quis ob timorem, verecundiam, pusillanimitatem, putet se non ita strictè obligatum, vel minùs esse idoneum ad corripiendum, videtur tantum peccare venialiter, *vid. S. Tho. 2. 2. q. 32. a. B. & ceteros supra cit.*

Resp. II. Præceptum hoc obligat concurrentibus his circumstantiis. 1. Si certò tibi constet de peccato proximi: indagare enim tenetur solus du-

per
me
ti ta
ad f
fl
na
fin
qui
jus
ven

eti
ori
qu
po
Pr
Un
cul
ho
mi
Tr

qu
co
ad
cip
pr
ca
bli
ve
fi
di

perior. 2. Si probabile sit non emendasse, nec emendaturū, vel relapsurū: quia elemosyna egēti tantum danda est. 3. Si alius æquē idoneus non adsit, qui correpturus putetur. 4. Si sit spes fructus: quia desperato sine cessant media. 5. Si sit bona occasio, locus, & tempus opportunum, possisq; sine tuo gravi damno facere. Quòd si horum aliquid desit, præceptum non obligat. Unde patet ejus omissionem in privatis, vel nullam esse, vel levem culpam. *v. Bon. l. c.*

Resp. III. Etsi hoc præceptum obliget omnes, etiam subditos; magis tamen Prælatos. Ratio prioris est, quia omnes sunt commembra, tenenturque sibi externa officia Charitatis præstare. Ratio posterioris est, quia subditi tantum ex Charitate, Prælati verò etiam ex officio, & justitia tenentur. Unde peccare possunt etiam graviter, veniales culpas non impediendo, si vigor disciplinæ per hoc minuat. Eademq; ferè est ratio de patrefamilias, præsertim erga liberos. *Lay. b. c. n. 5. Palanus. Trull. l. i. c. 5. d. 13. & 25. & ceteri.*

Resp. IV. Ordo in correptione servandus est, quem Christus præscripsit, *Matt. 17.* scilicet 1. ut corripias in secreto, deinde coram testibus: tum ad Prælatum Ecclesiæ, sive superiorē, deferas. Excipe tamen 1. Nisi præstet superiori, viro probò & prudenti, quam aliis testibus innotescere; prout cautum est in *Regula S. Aug. 2.* Nisi peccatū sit publicum, tunc enim potest publicè corripì. 3. Nisi vergat in grave damnum tertii aut communitatis, si superiori non statim innotescat; v. g. si quis prodicionem moliat, hæresin occultè spargat: tunc

D 7 enim

enim immediatè superiori indicandum, quia commune bonum præferendum est privato. *Fill. t. 28. c. 7. n. 149. & 155. 4.* Quando corripiendus est contentus, ut superiori statim significetur: ut est apud quosdam Religiosos, qui quoad hoc iuramento suo renunciarunt, v. *Suar. Bec. Lay. hic Sanc. Fill. l. c.* Ex dictis resolvitur.

I. Qui facile potest impedire peccatum mortale proximi, & ob mali temporalis timorem negligit, peccat mortaliter. *Ita Lay. Suar. Sanch. l. 6. mor. c. 18. v. Palaum hic.*

II. Si certò constet fratrem perfectè emendasse peccatum occultum, nec ex eo esse ullum periculum relapsus, vel damni, ipsi aut alteri, non licet (etiam in Societate Jesu) denunciare Patri, vel Prælato; nisi frater expresse in istam denunciationem consentiat. *Sanch. 2. mor. l. 6. c. 18. n. 40. & 60. Palaus de char. 6. d. 3. p. 12. Fill. Trull. l. 1. c. 5. d. 14. Suar. Hurt. d. 163. & deniq; C. Lugo Resp. mor. l. 4. d. 46. ubi tamen notat, in Societ. Jesu casum esse rarissimum. Ratio autem est, quia cessat motivum charitatis, atque adèò ratio denunciandi: ideoq; est peccatum, & quidem ut C. Lugo l. c. notat ex Suar. mortale ex genere suo, v. infra l. 4. c. 3. d. 5. & Dian. p. 4. t. 4. R. 71.*

III. Si Superior immediatus se solo possit delinquentem emendare, ita ut nullum periculum damni vel relapsus, ipsi vel alteri, vel communitati imminet, videtur peccare manifestando Superiori mediato delictum. *Pal. l. c. Trull. d. 16. n. 1.*

IV. Prælati & Magistratus tenentur aliquando inquirere subditorum peccata, ut corripiantur:

non tamen multum & curiosè, de aliquo in particulari rogare debent, nisi is speciale ejus signum dederit: neq; facile admittere accusatores spontaneos, quia illi specie boni communis sæpè sequarunt. *Hurt. &c. Dian. p. 7. t. 3. R. 10. & 12.*

V. Episcopi, Prælati Religiosorum, Pastores animarum, tenentur etiam cum suo incommodo, imò aliquando cum vitæ periculo, adhibere diligentiam quam possunt, ut peccata publica, & occulta impediant: quia cum Christo pacti sunt curam & sollicitudinem gregis, pro qua multa ab eo bona accipiunt. *Hurt. 10. 2. d. 162. sec. 7. §. 60. (ap. Dian. p. 7. t. 3. R. 28.)* aitq; hanc esse omnium Patrum & Theologorum doctrinam, quam Christus verbo & exemplo docuerit: additque idem esse de Magistratibus & Concionatoribus. Licet verò hi non teneantur ad id ex justitia, (sicut Prælati & Magistratus) tenentur tamen peccata publica corripere, (sed non facilè Prælatorum & Religiosorum, quorum autoritas ad bonum commune est necessaria) etiam si non sit spes commendationis. *Côn. Hurt. Dian. l. c. R. 13.*

VI. Correptio adhibenda est non semper statim, sed dum major fructus speratur. Hinc interdum permitti potest reiteratio peccati, ut ferventiùs resipiscat. *Dian. p. 7. t. 3. R. 29. & 30. ex Regin. Fil. Trull.* Neque sufficit semel esse factam correptionem, sed debet iterum iterumq; fieri, quamdiu speratur fructus. *Ibid.*

R. 32.

DU-